۲۴۱- در روز سه شنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشندهٔ مهربان

اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ سُؤٰالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ لِسُؤٰالِهِ مَسْؤُولاً سِوٰاكَ، وَأَعْتَمِدُ عَلَيْكَ اعْتِمَادَ مَنْ لاٰيَجِدُ لِاعْتِمَادِهِ مُعْتَمَداً غَيْرَكَ، لِاَنَّكَ أَنْتَ الْاَوَّلُ الَّذِی ابْتَدَأْتَ الْاِبْتِدَاءَ فَكَوَّنْتَهُ يٰا بَدِيعاً بِلُطْفِكَ، وَاسْتَكَانَ عَلَىٰ مَشِيَّتِكَ كَمٰا أَمَرْتَ بِاَحْكَامِ التَّقْدِيرِ، وَأَنْتَ أَعَزُّ وَأَجَلُّ مِنَ الْعَالَمِ، الَّذِی لاٰيُبَخِّلُكَ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ، «وَإِنَّمٰا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ».

خداوندا، از تو درخواست می‌کنم درخواست کسی که برای درخواست خود درخواست شونده‌ای جز تو نمی‌یابد، و اعتماد می‌کنم بر تو اعتماد کسی که برای اعتمادش تکیه گاهی جز تو نمی‌یابد، زیرا که تو آن نخستینی هستی که آغاز نمودی آغاز را و آن را به وجود آوری، ای پدید آورنده به لطفت، خضوع نمود بر خواستت آنگونه که امر کردی به احکام تقدیر، و تو عزیزتر و بزرگوارتر از عالم هستی، که بخیل نسازد تو را اصرار اصرار کنندگان «همانا امر تو هرگاه چیزی را اراده کنی، که به آن بگویی باش پس می‌باشد».

أَمْرُكَ مَاضٍ، وَوَعْدُكَ حَتْمٌ، وَحُكْمُكَ عَزْمٌ، لاٰيَعْزُبُ عَنْكَ شَیْءٌ، وَأَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ، اِحْتَجَبْتَ بِالْكِبْرِيٰاءِ، وَتَعَزَّزْتَ بِالْقُدْرَةِ وَالْبَقَاءِ، وَذَلَّلْتَ الْجَبَابِرَةَ بِالْفَقْرِ وَالْفَنَاءِ، فَلَكَ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَةِ وَالْاُولىٰ.

امر تو اجرا شونده است، و وعدهٔ تو حتمی، و حکم تو قطعی است، پنهان نمی‌شود از تو چیزی، و تو ناظر بر هر چیزی هستی، پنهان گشتی به کبریایی‌ات و چیره گشتی با قدرت و ماندگاری، و خوار ساختی ستمگران را به فقر و از بین رفتن، پس تو راست سپاس در آخرت و دنیا.

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَلِيمٌ قَادِرٌ رَؤُوفٌ غَافِرٌ رَازِقٌ بَدِيعٌ مُجِيبٌ سَمِيعٌ، بِيَدِكَ نَوَاصِی الْعِبَادِ وَقَوَاصِی الْبِلاٰدِ، حَیٌّ قَيُّومٌ، جَوَادٌ كَرِيمٌ.

خداوندا تو بردبار توانای مهربان آمرزندهٔ روزی دهندهٔ پدیدآورندهٔ اجابت کنندهٔ، شنوا هستی، در دست توست اختیار بندگان و دورترین سرزمین‌ها، زندهٔ پایدار، بخشندهٔ بزرگوار هستی.

اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْمَالِكُ الَّذِی مَلَكْتَ الْمُلُوكَ، وَتَوَاضَعَ لَكَ الْاَعِزّٰاءُ، وَاحْتَوَيْتَ بِإِلٰهِيَّتِكَ عَلَى الْمَجْدِ وَالثَّنَاءِ، فَلاٰ يَؤُودُكَ حِفْظُ خَلْقِكَ، وَيُدْرِكُ عَطَاءَ مَنْ مَنَحْتَهُ سَعَةَ رِزْقِكَ، وَأَنْتَ عَلاّٰمُ الْغُيُوبِ، سَتَرْتَ عَلَیَّ ذُنُوبِی، وَأَكْرَمْتَنِی بِمَعْرِفَةِ دِينِكَ، وَلَمْ تَهْتِكْ عَنِّی جَمِيلَ سِتْرِكَ يٰا حَنّٰانُ، وَلَمْ تَفْضَحْنِی يٰا مَنّٰانُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.

خداوندا تو مالکی هستی که پادشاهان را مالک و اختیاردار هستی، و قدرتـمندان برای تو فروتنی نـمودند، و با پروردگاری‌ات بر شکوه و ستایش دست یافتی، پس تو را گران نیاید نگهداری آفریدگانت، و در می‌یابد عطا و بخشش را هر کس که گستـردگی روزی‌ات را به او بخشیده باشی، و تو دانای پنهانی‌ها هستی، بر من پوشاندی گناهانم را، و گرامی داشتی مرا به شناخت دینت، و کنار نزدی از من پوشش نیکویت را ای مهربان، و مرا رسوا ننمودی ای بسیار نعمت دهنده، از تو می‌خواهم که درود فرستی بر محمد و آلش.

إِلٰهِي آمِنّا مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ، وَارْزُقْنَا دَوَامَ عَافِيَتِكَ، وَمَحَبَّةَ طَاعَتِكَ، وَاجْتِنَابَ مَعْصِيَتِكَ، وَحُلُولَ جَنَّتِكَ، وَمُرَافَقَةَ أَحِبَّتِكَ، إِنَّكَ ﴿تَـمْحُو مٰا تَشَاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ﴾.

خدای من، ما را از کیفرت ایمنی بخش، و فراوان کن بر ما نعمتت را، و روزی ده ما را دائم بودن عافیتت و دوستی طاعتت و دوری از معصیتت، و وارد شدن در بهشتت، و همراهی دوستانت را، که تو «از بین می‌بری هر چه را خواهی و اثبات می‌نـمایی و علم هر چیزی نزد توست».

إِنْ كُنْتُ يٰا إِلٰهِي اقْتَـرَفْتُ ذُنُوباً حَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بِاقْتِـرَافِي لَهٰا، فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ، وَتُنْقِذَنِي مِنْ عِقَابِكَ وَتُدْرِجَنِي دَرْجَ الْمُكْرَمِينَ فِي صَفْحِكَ، يٰا رَؤُوفُ احْتَمِلْ عَنِّي حَقَّ الْآبٰاءِ وَالْأُمَّهَاتِ، وَأَلْحِقْنِي بِالصّٰالِحِينَ وَالصّٰالِحَاتِ وَالْأَبْرَارِ مَعَهُمَا مِنَ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ، وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلِلْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ، وَاحْشُـرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ يٰا أَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

خدای من اگر گناهانی را مرتکب شدم که با ارتکاب آنها میان من و تو فاصله افتاده است، تو شایستهٔ آن هستی که بر من بخشش کنی با وسعت رحمتت، و رها سازی مرا از کیفرت و جای دهی مرا در جای گرامی شدگان با گذشتت، ای مهربان از دوش من بردار حق پدران و مادران را، و ملحق ساز مرا به مردان و زنان درستکار و نیکان همراه آنان از برادران و خواهران، و بیامرز مردان و زنان با ایمان را که تو نزدیک و اجابت کننده هستی. و صلوات خداوند بر محمد و خاندان پاک نیکوکارش و مرا محشور ساز، در زمرهٔ آنان، ای مهربان‌ترین مهربانان.